

ender i Reglen tilsidst med at skabe den livsglade og frejdige unge Pige om til en æbbedæbbeagtig Rør-mig-ej eller til en falmet men opstadset Flane. Nej, i Længden kan man ikke sløjde i det stramme Korset; det maa bort, og sammen med det gaar de snævre Ærmer og det tunge Undertøj. Men galt er det jo, Kvindeligheden synes næsten at gaa bort med alt dette, et stort Skaar lider den i ethvert Fald. Dog lad imidlertid dette gaa, lad Høvlen og Saven faa Lov at passere, med Kvindeligheden er det alligevel ude; thi man kan ikke sløjde uden at svede, og som bekendt er den kedelige Sved vel omtrent noget af det mest ukvindelige. Det er naturligvis tungt for os Kvinder at miste dette Klenodie, men vi er nødt til at tie, thi fik end Kvindeligheden et helligt Stempel paa sig, vilde dog Sløjden gaa sin Vej henover den; thi den lader sig ikke standse.

Hvorledes man erklærer en Krig:

Krimkrigen 1854—1855.

Af

Charles Lemonnier.

I Jerusalem findes en Kirke, kaldet den Hellige Gravs Kirke, den er Genstand for alle kristne Sektors fælles Ærefrygt. Præsterne af den latinske og den græske Kirkeskik, gøre Tjeneste der. Blandt disse to Præsteskaber er Kappelysten vedvarende, ikke alene Kappelysten, men Misundelsen og ofte Hadet. Bagved Kirken er der en Grotte, Grotten for Frelserens Fødsel, Helligdommen helliget det allerhelligste. To Døre lukke for denne Grotte, Døren til Bethlehem og Døren til Krybben. De to Nøgler til denne Grotte har altid tilhørt Latinerne, det vil sige Nøglen til Bethlehemsdøren, og den ene af de to Nøgler til Krybbedøren, den tredje Nøgle tilhørte Grækerne. Aar 1850 opstod den første Vanskelighed om disse Nøglers Besiddelse. Latinerne gjorde Fordring paa at have to af disse, Grækerne vilde ikke nøjes med en eneste. Men der var ogsaa andre Stridspunkter af lige saa alvorlig Natur. Latinerne krævede den Ret, som Grækerne vilde fornægte dem, at vedligeholde en brændende Lampe foran Jomfru Mariabilledet, de vilde ogsaa aabne et Skab i Grotten! Grækerne modsatte sig disse Foretagender. Forbitrelsen var paa sit Højdepunkt. Latinerne paaberaabte sig en Overenskomst fra 1740, Grækerne fortolkede Overenskomsten i modsat Retning. Tyrkiet vidste ikke, hvem det skulde støtte. Napoleon den 3dje, som havde erklæret: at Kejserdømmet det var Freden, vilde give sin Regering Glans ved en Krig og tog Parti for Latinerne. Czar Nikolas den 1ste, der afskyede Frankrig som Revolutionens sande Arnested, hvori han vel heller ikke havde Uret, tog Parti for Grækerne. Man vexlede Noter, man mobiliserede Tropperne, og Krigen blev erklæret. England fulgte, ogsaa Italien under Paa-

skud af, at det drejede sig om de hellige Steder. De véd det øvrige: Slaget ved Alma, det navnkundige Angreb, udført af det engelske Kavalleri, den lange, frygtelige Belejring af Sebastopol, Stormen paa Malakoff-Taarnet og paa den grønne Mamelon, den russiske Flaades Sænkning for at forhindre Adgangen til Sebastopols Havn, sluttelig Indtagelsen og Tilintetgørelsen af denne Fæstning, bygget for at beherske det sorte Hav. Hundrede tusenders Død, uhorste Lidelser, Sygdomme, mere dræbende end Kanoner og Geværer. Alle disse Lidelser, alle disse Odelæggelser, af hvilken Grund? De véd det, mine Herrer og Damer, fordi et Dusin græske Munke skændtes med et Dusin latinske Munke om en Nøgle, en Lampe og et Skab!

Tror De, at dersom der i Evropa havde eksisteret en international afgørende Domstol, at man vilde have behovet mere end en Maaned til at afgøre Spørgsmaalet for Retten? Fem Mænd med Retfærdighedsfølelse og af redelig Karakter, vilde have afgjort det i to Timer, og alt det Menneskeblod havde ikke flydt*), disse tusender af Familier vilde ikke være blevne betyngede med Sorg, og man havde sparet al den frygtelige bortødslen af Arbejde og Rigdom.

Efter det franske ved M. B.

Afholdssagen som Kvindesag.

Af

Emma.

Naar jeg beder om Plads for disse Linjer i Deres ærede Blad, da er det, fordi det er min inderligste Overbevisning, at Afholdssagen er en saa stor, god og vigtig Sag, at jeg gerne ønskede, at mange Kvinder skulde faa Interesse for den, og at de skulde forstaa, hvor nødvendigt det er, at de ikke, som hidtil, er sløve for Sagen; ja, man hører endog ikke faa Kvinder, der spotte over Afholdssagen, idet de udtale sig om, at det vilde være daarlige Mænd, der ikke kunne drikke deres Snapse og Bajere, og at Mænd selv maatte vide, hvor meget eller hvor lidet de kunde taale, og at de vilde skamme sig over, om deres mandlige Slægtninge gik ind i Afholdsforeninger.

Mange af de Kvinder, der tale saaledes, vil i Fremtiden bittært komme til at fortryde, at de ikke gjorde *alt*, hvad der stod i deres Magt, for at formaa Mænd og Brødre til at gaa med i Afholdssagen, idet de, naar Drikfældigheden kommer, maa bære alle de sørgelige Følger, denne fører med sig, og selv om de saa nok saa meget fortryde deres tidligere Udtalelser, vil det i de allerfleste Tilfælde være en uoprettelig Skade, fordi naar *Værtshuslivet og Drukken-skaben* har faaet fast Tag i Mændene, er disse to i Reglen langt stærkere end Kvinden og slipper sjældent deres Tag. Og nu kommer alle de sørgelige Følger: Nød, Fattigdom, ulykkeligt Familieliv, Mishandlinger af Hustru og Børn er oftest en Følge af Man-

*) De faldnes Antal var henved 800,000; nøjagtig 784,901 ifølge Doktor *Chenus* utvivlsom rigtige Opgørelse.